

f. 42

Primo quid sit pellicans dicendum est. In ea quippe regione nascitur ut obis ignota
haec aurasit. Nascitur in solitudibus maxime nli fluminis in aegroto;
Quilibet sit auras haec. quod de illa psalmus dicere uoluit. hoc intueamur.
Habitat inquit in solitudine. Quicquid formam eius. membra eius. uocem eius.
morem eius. quantum tibi psalmus dedit. Aut est habitans in solitudine.
Neticorax aut est amans noctem. Parietines dicuntur. quas uulgo dicimus
ruinas. ubi parietes stant sine teeto. sine habitantibus. Ibi habitat meticorax.
Iam uero passer tectum quid sit nostis. Inuenio ergo aliquem decorpore
xpi predicatorum uerbi. compacientem infirmis. querentem lucrum xpi.
reminiscientem dominum sui uenturi medicat. Serue nequam & piger. du
res pecuniam meam nummularis. Ex huius dispensatoris officio uide
mus haec tria. Uenerit inter alios ubi xpianum non sunt. pellicanis est
in solitudine. Uenerit ad eos qui fuerunt occiderunt meticorax eti panie
rim. Non enim deserit etenebris eorum qui habitant in nocte. & ipsos lu
cruis uult. Uenerit ad eos qui xpianum sunt quidem habitantes in domo.
Non quasi non crediderunt. aut quod crediderant dimiserunt. Sed meo
quod credunt rapide ambulantes clamat ad eos passer. Non in solitu
dine. quia xpiani sunt. Nec in parietinis quia non cederunt. sed tamen
intecto sunt. Subteco potius. quia sub carne sunt ille super carnem.
Clamat passer. precepta diuina non facit carnalis. ut subiciatur teco.
Qui enim in teco est. non descendat tollere aliquid de domo. Et quod in ure
auditis. preificate super tecta. Iste tres aues et tria loca. Tonus homo
potest habere personam trium aurum. et tria genera hominum. Tamen
solitudo parietinis tectum. non nisi tria genera hominum sunt.
Sed quid his plurimum ipsum dnm uideamus si forte ipse sit. Et neli
us ipse agnoscatur et pelicanus in solitudine. et meticorax impure
tum. et passer singularis intecto. Dicat nobis pauper iste. capit mrm.
Pauper uoluntate. loquatur pauperibus in necessitate. Quod enim di
citur uellegitur de hac uiride est pelicano. non taceamus. Non aliquid
adfirmantes temere. sed tamen non facientes. Quod quis scripserunt.
& legi. & dici uoluerunt. Uossic. uide. ut si uerum est congruat. Si falsum
est non tenet. Dicuntur haec aues et in qua colaphis rostrorum.
occidere parvulos suis. suos. eosdemque in modo occisor. ut lugere pri
duum. Postremo dicunt matrem se ipsam grauerter uulnerare. & sun
guinem suum super filios fundere. Quo illi super fuso reuin scunt.
Fortasse hoc uerum. fortasse falsum sit. Tamen si uerum est. quem
ammodum illic congruat. quinos cuius sacrificavit sanguine suo. Videte
congruit illi quod in tris circa uiuiscat sanguine suo filios suos. satis
congruit. Nam ipse gallinam se dicit super pullos suos.

"ut res homines
possunt habere
personam triuim."

4 6

di fac̄ ē ad illos appellati s̄ dū. Nā si, p̄pt̄a q̄a boni cēnt om̄s. n̄ sic om̄s dū dicaret. cū cū dix̄isset. d̄s stetit in sȳnagogā d̄cōy. n̄ ait in medio dōs & homi-
 nes discernit. tanq̄ ostendens q̄d ut sit int̄ dōs & homines. s̄; in medio inq̄t
 dōs discernit. Deinde seq̄r. Vsq̄q̄ iudicatis iniqtatē. & cēta. Que utiq̄ n̄om̄bus
 dīc. s̄; q̄bvdā. q̄a discernens dīc. in medio dōs discernit. S; qugrū si ad homines ad
 q̄s sermo n̄ ē dī fact̄ dū uocant̄. utrū & angl̄i uocandi s̄ dū. cū hominib; us-
 tis & sc̄is maximū p̄mū. p̄mittat̄ eq̄litas angloz. & inscriptis q̄dē nescio utrū
 t̄ pot̄ ē facile possit repperiri. ap̄t̄ dictos anglos dōs. S; cū de dñō dō dī
 cū cēt̄ tribulus sup̄ om̄s dōs. cur hoc dixerit. c̄tinuo uelut exponendo
 c̄iunxit. Qm̄ dū gentiū dēmonia. Sup̄ tales deos dīx̄ dñm̄ tribulē. insc̄is
 suis q̄s celos fec̄. aq̄b v̄ dēmonia t̄ren̄. Sic enī seq̄r. Dñs aū celos fec̄. Non
 ḡ dū sine additānto. s̄; dū gentiū dēmonia. Sup̄ius tam̄ tribulus inq̄t
 sup̄ om̄s deos. Natt̄ sup̄ deos gentiū quāuis hoc intelligi uoluerit. ad
 dēndo q̄d̄ seq̄r. qm̄ dū gentiū dēmonia. q̄d̄ quidē in hebreo dīr̄ n̄ ita ē
 scriptū. s̄; dū gentiū simulacra. Qd̄ si uerū ē. multo magis credēndis
 septuaginta diuino sp̄u int̄pretati. quo sp̄u & illa dicta s̄. que in hebreis
 litteris s̄. eccl̄e nāq̄ opante sp̄u. Et̄ā hoc dici oportuit q̄d̄ dictū ē. dū
 gentiū dēmonia. ut intelligerem̄. sic et̄ā in hebreo positiū. dū gentiū
 simulacra. ut dēmonia potiv̄ que sunt insimulacris significarentur.
 Nam q̄d̄ attinet ad ipsa simulacra que grece appellant̄ idola. quo
 nomine iā utimur. platino. oculos habent & n̄ uident. & cetera que
 de his ideo dicunt̄. q̄a om̄ni sensu carent̄. quo circa. nec terreni pos-
 sunt. quia n̄ ea quo sentiunt̄ tr̄eri utiq̄ n̄ possunt. Quom̄ ergo dictū
 ē de dñō. terribilis sup̄ om̄nes deos. quō dū gentiū simulacra. nisi p̄
 simulacra intelligant̄ dēmonia. que tr̄eri possunt. Vnde ait ap̄ls.
 Scim̄ quia nihil ē idolū. Hoc enī retulit ad materiā t̄renā. sensu ca-
 rentē. In ea n̄ne ne quisq̄ putaret n̄ ē aliquā uiuentē sentientemq̄
 naturā. que sacrificiū gentiū delectet̄. adiunxit. S; que immolant̄
 gentes. dēmonis immolant & n̄ dō. Nolo uos fieri socios dēmonior̄.
 Si ergo n̄isquam indiuinis eloquii repperitur sc̄os angelos appelle-
 latos deos. ea mihi causa potissimum occurrit. ne isto nomine
 homines ad hoc edificarentur. ut ministeriū uel seruiciū reli-
 gionis que grece liturgia uel latria dicitur. sanctis angelis
 exhiberent̄. quod nec ipsi exhiberi ab hominibus uo-
 luit nisi illi deo. qui c̄ ipsorum & hominum deus est.
 Vnde multo utilius angeli uocantur.

236v